

”Pelon vangeille

Omani, miksi sinä pelkää, vaikka olen sanonut: ’Älä pelkää, pieni laumani. Teidän Isänne on päättänyt antaa teille valtakunnan.’ (Luuk. 12:32).

Maailman lapset ovat pelkojen vallassa. Minä olen saanut sen heissä aikaan. Maailman on syytäkin pelätä. Se on rakentanut elämänsä ja tulevaisuutensa näkyvälle, aineelliselle ja kestäättömälle perustalle. Sellainen rakentaminen ei kestä, rakennuksen sortuminen tulee ajallaan ja sen sortuminen on suuri. Tuli polttaa sen. Mutta maailman hengessäkin elävät tajuavat näkyvän maailman horjuvan ja pelkäävät mikä sitä kohtaa. Silti kukaan ei osaa tarjota parempaa perustaa. Maailma on säikky kuin eksynyt lammasmaa. Se pelkää koko ajan susien tuloa. Se pelkää uhkia ja uhkauksia ja taloudellisia menetyksiä. Se pelkää kaiken sen menettämistä, mihin langenneet sielut ovat syvästi kiintyneet. Maailman ihminen kyllä aavistaa, että ajallaan hukka sen perii.

Seurakunnissani pahimmat sudet ovat sisäpuolella. He ovat lammasten vaatteisiin pukeutuneita susia. He ovat paimenina, mutta ovat raatelevia susia, koska he eksyttävät minun laitumeni lampaat. Heitä varokaa ja kammoksukaa. Heitä on kaikkialla valtakunnassani.

Mutta sitä minä suren, että omat lapsenikin pelkäävät tässä ajassa. Mutta yhteen ainoaan pelkoon minä olen heitä opettanut. Pelon tulee olla minun pelkoani, Jumalan pelkoa. Näen kuitenkin, kuinka moni lapseni pelkää väärällä tavalla ja elää orjuudessa, vaikka sanoo luottavansa minuun. Pelko on seurausta siitä, etteivät he hädän hetkellä luota minuun rohkeasti. Minä murehdin sitä. Mutta jos sanani tutkiminen ja rukouselämä puuttuu, yhteys minuun jää heikoksi. Näistä lapsistani on tullut pinnallisia hiekkalaatikkouskavia. He rakastavat ala-arvoista elämää, maailman roskaruokaa ja sen hiekkalaatikkoleikkejä. Sellainen elämä vie ihmisen sisäiseen tyhjyyteen. Kuitenkin juuri tuo tyhjyys johtaa heidät ahdistuksiin ja pelkoihin. He pelkäävät monia uhkia: sisäisiä ja ulkoisia. Minä tunnen heidän pelkonsa. Olen sanonut: ’Missä on aarteenne, siellä on myös sydämenne’ (Luuk. 12:32). ’Kukaan ei voi palvella kahta herraa. Jos hän toista rakastaa, hän vihaa toista; jos hän toista pitää arvossa, hän halveksii toista. Te ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa.’ (Matt. 6:24). Tällä tavoin osa lapsistani on vieraantunut minusta, elämästään. He eivät kestä tulevaa. Minä tulen kuitenkin pian. Maailma saa kohdata silloin suunnattoman järkytyksen ja kauhistuksen. Mutta se voi olla myös järkyttävä hetki joillekin minun rakkaimmistani. Kuulkaa: sulauduttuaan tähän maailman aikaan heistä ei ole lähtijöiksi Karitsan hääaterialle.

Te olette pelkästään ohikulkumatkalla nykyisessä näkyvässä maailmassa. Oikea kotinne on Isäni koti taivaassa. Ette saa olla kahden maan kansalaisia. Olette joko tämän maailman kansalaisia, tai taivaan kansalaisia. Vaihtoehtoja ei ole: valinta on vaeltajalla. Kun omaisuuskansani eli Luvatussa maassa, kielsin heitä sekoittumasta kansoihin, jotka siellä vielä elivät. Tämä koskee teitäkin: älkää kiintykö turmeluksen kaupungin tapoihin ja sen ystävyteen. Älkää rakentako elämäenne vain tämän maailman ajaksi. Älkää antako sitoa itseänne uudelleen maailman orjuuteen ja sen ikeeseen. Olkoon sydämenne iankaikkisuudessa arjenkin keskellä. Joidenkin lapsieni sydämet ovat kuitenkin jaettuina, kiinni tässä maailman ajassa. Niinpä he maailman tavoin pelkäävät sitä, mikä tätä maanpiiriä kohtaa. Osa uskovistanikin pelkää tuloani. Morsian pelkää ylkäänsä, jos se on antautunut toiselle, luopunut sulhostaan, ja on rakastunut tähän maailmaan. Murehdin, koska he eivät ymmärrä ti-

laansa. He ovat avionrikkooja. Kääntykää siis ja paetkaa pois hukkuvasta Baabelista. Minulla on paljon anteeksiantamusta.

Tuloni tapahtumat alkavat kuitenkin pian vyöryä näkyviin. Sanon sen vuoksi minussa pysyville uskollisilleni: 'Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa pääanne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä' (Luuk. 21:28). Mutta uskottomille sanon psalmini sanoin: '...niskoittelijat älkööt nostako päätänsä...' (Ps. 66:7).

Puhun lempeästi, en pelottele. En johda omiani pelottelemalla. Totuuden kuitenkin kerron, koska olen Totuus. Yhtä minä sinulta pyydän: pidä sydämesi minussa. Rakasta vain minua. Minäkin rakastan sinua. Olen sydänystäväsi. Haluan asua sinussa. Haluan tehdä työtäni sinussa. Haluan, että olemme yhtä, niin kuin Isä ja minä olemme yhtä. Rakkauteni sinuun ei väisty, liittoni ei horju. Sinä olet minun. Rakastathan siis vain minua? Haluan, että liittomme on yhtenäinen ja kestävä. 'Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni' (Joh. 14:15). Minäkin olen pitänyt Isäni käskyt. Pysykää siis minussa niin minä pysyn teissä.

Lapsillani voi olla toisenlaistakin orjan pelkoa. Mutta haluan sanoa, että minä en ole orjuuttajanne. Olen Vapahtaja. Minä olen peruskallio. Minä olen vanhurskautenne ja leponne. Jos perustuksenne ei ole kokonaan minussa, olette pelkojenne vankeja. Muu perustus ei kestä. Niinpä se, joka pelkää, ei ole saanut vielä täyttä lepoa ja turvallisuutta minussa. Rakkaus ei ole tullut silloin hänessä täydelliseksi. 'Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon. Pelossahan on jo rangaistusta; se, joka pelkää, ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa.' (1. Joh. 4:17,18). Älä siis pelkää ajan uhkia, vaan rakasta minua ja pysy minussa. Herää kuolleista ja minä valaisen sinua. Kasva rakkaudessani ja rohkeutesi lisääntyy. Näin rakastut minuun yhä syvemmin päivä päivältä. Sinä olet minun ja minä olen sinun. Tämä on lapselleni ihanin yhteys maailmassa: minun Henkeni ja sinun henkesi kohtaavat siinä. Sen suurempaa rakkautta, sen suurempaa armoa, ei voi ihmissielu milloinkaan saada, kuin että hänessä iankaikkisuus ja ajallinen kohtaavat toisensa. Saat vaeltaa Hengessäni ja Henkeni johtaa sinua. Perillä olemme lopullisesti yhtä. Minä odotan sinua rakkaani, armaani. Minulla on aina niin suunnaton ikävä sinua. Se on minulle jopa tuskallista. Uskothan rakkauteeni? Haluan olla aina kanssasi sinä veljeni ja sisareni. Älä ole siis pelon vankina, olenhan vapauttanut sinut. Olen kihlannut sinut morsiamekseni. Miksi pakenisit minua? Iloitse minusta. Tee myös minun iloni täydelliseksi. Pyydän sanani välityksellä: 'Jos siis on jotakin kehotusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta, niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset.' (Fil. 2:1,2). Näin lapseni toteuttavat tahtoani ja te olette siunatut. Amen, rakkaani."